

Modře označené štítky znamenají,
že není zaplacené předplatné!
Předplatné na jeden rok je
31,42 + 1,58 (HST) = 33 kan. dolarů
Cena 2,85 + 0,15 (HST) = 3,00 dolary.

Agreement # 40005374/ Registration # 09089

Datum, dokdy jsou noviny
předplaceny, je v pravém
horním rohu štítku!
ISSN 1186-9283 (Print)
ISSN 1923-1784 (Online)

J
Time
Com-
mit-
ted
Á dé lai
convenu

Telefon: 416/530-4222

Praha: 222-261-811

E-mail: abe@zpravy.ca
abe@satellite1-416.com

No. 2.

ČESKOSLOVENSKÉ NOVINY - CZECHOSLOVAK NEWSPAPER

(571.)

Vol. 27.

satellite 1-416

Thursday,

February 9,

2017

Published by ABE, P. O. Box 176, Station „E“, Toronto, Ontario, Canada M6H 4E2

satellite1-416.com – zpravy.org – zpravy.ca – spravy.ca

Leden po čtyřiceti letech

Z odpoledne na Torontské univerzitě - zleva. Profesor Robert Austin, Martin Šimsa, Martin Palouš, Paul Wilson a Veronika Ambros.

Můj spolubydlicí Jan Rafaj na jaře 1969 vyjádřil pocit z nastupující normalizace: „Je to něco jako kleště, které nás stále více svírají a svírají.“ Byl to zvláštní pocit. Každý den bylo o trochu méně svobody. Jednou zmizel z rozhlasu oblíbený pořad *Houpačka*, jindy zmizela z televize oblíbená hlasatelka Kamila Moučková. Někdo šel do kina a film, který byl na programu se nehrál. Z knihkupectví mizely knihy. Z obchodů Supraphon a Panton mizely oblíbené desky. Pak přišla doba, kdy první lidé šli do kriminálu. Podvědomě jsme tušili, že to nesmíme vzdát, ale nevěděli jsme, jak na to. Začalo vylučování ze škol. Občas jsme podepsali protest, když někoho zase zavřeli a najednou někdy okolo roku 1973 se začaly objevovat nezávislé aktivity. Spisovatelé přišli na to, že mají psací stroje a kopíraky a že mohou, tak jako ve středověku, opisovat knihy, které přestaly vycházet. Zakázané skupiny začaly opět hrát po vesnicích okolo Prahy nebo poblíž Českých Budějovic. Vždy však v okamžiku, kdy přišel další úder moci, přišla odněkud solidarita. Občas se zaznamenalo drobné vítězství, či další prohra. Takovým vítězstvím a zároveň prohrou byl proces, kterému se říká

proces s Plasty, kdy moc do značné míry ustoupila. Většina členů skupiny byla propuštěna, přesto byly vyneseny tresty nad čtyřmi z nich (z toho dva nebyli členové skupiny): Ivanem Martinem Jirousem (18 měsíců), Pavlem Zajíčkem (12 měsíců), Svatoplukem Karáskem a Vratislavem Brabencem (po osmi měsících).

Po tomto procesu přišla Charta 77. Dvě stě čtyřicet dva občanů upozorňovalo na to, že československá vláda nedodržuje své vlastní zákony a že nerespektuje práva a svobody občanů. Jestliže do zveřejnění Charty 77 se režim tvářil, že všichni občané jsou spokojeni, až na těch pár desetin procenta nespokojenců, kteří nešli k volbám, pak v tento okamžik zpanikařil a vymyslel něco čemu se říkalo *Anticharta*. Jenže ani to se nesetkalo s valným úspěchem. Mnoho lidí si našlo cestu, jak obejít požadavek podpisu *Anticharty* argumentem, že nemohou být proti něčemu, co neznají.

Mnozí z účastníků obou torontských setkání, která se konala koncem ledna, se ptali, proč právě letos po čtyřiceti letech měla Charta 77 takovou odezvu. Jistě k tomu přispěl Brexit a volba amerického prezidenta Donalda Trumpa. Některá vystoupení českého prezidenta Miloše Zemana, vzestup nacionalismu v Polsku, v Maďarsku, současná situace v Rumunsku, kde jsou již několik dní demonstrace, občanská válka na Ukrajině a v dalších východoevropských zemích, utužování pozic Vladimíra Putina v Rusku, kterému nový americký prezident dal nebyvalou podporu. V Turecku prezident Recep Tayyip Erdogan dne 20. července 2016 vyhlásil výjimečný stav, díky kterému může Erdogan vládnout pomocí dekretů, může omezit či pozastavit právo shromažďovací nebo svobodu slova. Následně svým dekretem nařídil uzavření 1043 soukromých škol, 1229 spolků a nadací, 19 odborových svazů, 15 univerzit a 35 zdravotnických zařízení s tím, že tyto instituce jsou údajně podezřelé ze styků s Fethullahem Gülenem, kterého Erdogan označuje za údajného strůjce neúspěšného převratu. Podle Amnesty International v Sýrii Bašar Al-Asad popravuje jako na běžícím pásu a Čína diktuje nejen českým představitelům, jestli smějí přijmout dalajlámu nebo ne.

Během několika vládních návštěv v poslední době, které jsme zde v Kanadě měli, jsem si uvědomil, jak otázka lidských práv je nenápadně odsouvána na vedlejší kolej.

Například předseda senátu při loňské návštěvě Kanady řekl: „...Ale musím po pravdě říci, že při politickém styku s Čínou jsou více upřednostňovány ekonomické zájmy před lidsko-právními...“

Snad frustrace z této situace vedla k tomu, že se letos vzpomenu nejen na Chartu 77 v Torontu, ale i ve Spojených státech a ve Švédsku. Když za mnou vloni v létě přišel Martin Přibán, že by chtěl k nedožitým osmdesátinám Václava Havla uvést jeho hru *Audience*, vznikla myšlenka spojit obě výročí v jedno *Václav Havel – 80 & Charta 77 – 40*. Později jsme tedy od uvedení Havlovy hry upustili, ale spokojili jsme se během sobotního večera s dvěma krátkými ukázkami. První natočili Václav Havel a Pavel Landovský v polovině sedmdesátých let a zřejmě téměř současně bylo i uvedení této hry v televizním studiu v Kitcheneru, kde dvojici tvoří Jan Uhde a Vladimír Bubák. Musím říci, že oba byli vynikající a že je to jeden z mála dokumentů, jak exil byl již tehdy napojen na *druhou kulturu* v Československu.

Příznám se, že během sobotního večera, když Lenka Nováková a Bohdan Zatovkaňuk spustili *Modlitbu pro Marty*, to byl tak fantastický zážitek, že jsem zapomněl spustit připravené diapozitivy, zapojit magnetofon a hlavně fotografovat a jen díky své manželce, která mně připomenula moji úlohu, jsem začal připravené fotografie Marty Kubišové promítat na plátno. Snad možná jednou oba tuto nezapomenutelnou písničku nahrají na cedéčko.

Myšlenka uspořádat večer k Chartě 77 se ze začátku nesetkala s jednoznačným ohlasem. Neočekávala se velká návštěva. Někteří lidé namítali, že nemají o politiku zájem, jiní zase nemají rádi Václava Havla. Mnozí byli mimo Toronto. Proto bylo pro mne příjemným překvapením, když projekt vzali za svůj herci z Nového divadla, které jsme oslovili. Kromě Martina Přibáně, Lenky Novákové a Bohdana Zatovkaňuka to byla Dáša Beláčiková, která se ujala role moderátorky večera. Nebyla to pro ni lehká úloha, protože program se neustále měnil. Dlouho jsme nevěděli, kdo z hostů přijede. Uvažovali jsme o Davidu Duškovi, který nedávno objevil *Deniky Václava Havla z roku 1977*. Bohužel se mu nepodařilo změnit letenku. Původně jsme nepočítali ani s Martinem Paloušem, který byl jedním z mluvčích Charty 77, později

Pokračování na str. 5

Martin Palouš a Dáša Beláčiková na večeru v kostele sv. Václava

satellite 1-416

Agreement # 40005374/ Registration # 09089
P.P.I.C. Accounts # 1001583
GST Business # 86957 0572 RT0001
Paid in Toronto

CZECHOSLOVAK NEWSPAPER published by ABE

P.O. Box 176, Toronto „E”,
Toronto, Ont. M6H 4E2

Telefon: 416/530-4222
E-mail: abe@zpravy.ca
abe@satellite1-416.com
www.satellite1-416.com

www.zpravy.org
www.zpravy.ca
www.spravy.ca

Česká adresa: ABE/ČIŽINSKÁ
Štefánikova 387, 500 11 Hradec Králové 11
Tel.: 222-261-811

ISSN 1186-9283 (Print)
ISSN 1923-1784 (Online)

Advertising rates: 22.00 per inch/col.
\$ 1.65 CDN per line/col.

Předplatné:

v Kanadě \$ 31,42 + \$ 1,58 (GST) = \$ 33,00,
pro ostatní svět CND/US \$ 50.
v ČR 800 Kč, na Slovensku 30 eur.
PDF elektronicky \$ 20 - (dobrovolné)
V ČR 200 Kč, na Slovensku 8 eur.

Churches

ČESKÉ A SLOVENSKÉ BOHOSLUŽBY V TORONTĚ

Římsko-katolický kostel sv. Václava (R.C. Church of St. Wenceslaus), 496 Gladstone Av., Toronto, Ont. M6H 3H9.
Internet: www.katolik.ca. Bohoslužby: neděle v 10:30, pátek 19:00. Duchovní správce: Tomáš Kaňa. Tel.: 416/532-5272, fax: (416) 516-5311.

Římsko-katolický kostel sv. Cyrila a Metoda (R.C. Church of St. Cyril and Methodius), 5255 Thornwood Drive, Mississauga, Ont. L4Z 3J3. Slovenská omša: Neděle: 11:00, úterok, streda, a piatok: 19:00, 1. so 18:00. Anglická: Neděle 9:00, sobota: 17:00. Pondelok a štvrtok 9:00. Farár: Grzegorz Nowicki. Tel.: 905/712-1200, fax: 905/712-0974.

Slovenský grécko-katolický kostol sv. Marie (Slovak Greek Catholic Church of St. Mary) 257 Shaw St., Toronto, Ont. M6J 2W7. Tel. 416/531-4836. Bohoslužby: 9:00 angl., 10:30 slov.

Slovenský evanjelický kostol augsburgského vyznania sv. Pavla (Slovak Evangelical Lutheran Church of St. Paul) 1424 Davenport Rd., Toronto, Ont. M6H 2H8. Tel.: 416/658-9793. Rev. Ladislav Kozák, Bohoslužby: neděle: 10:45.

Luteránský kostol sv. Lukáše, (Lutheran Church of St. Luke), 3200 Bayview Ave. (Bayview a Finch), Toronto. Rev. Dušan Tóth. Nejbližší bohoslužby: 5.3., 2.4., 14.4. (Velký pátek), 7.5., 4.6. a 2.7. Vždy ve 13 hodin.

Moravští bratři (Moravian Brothers Church); Bohoslužby pouze anglicky-neděle v 11:00. 7 Glenora Ave. Toronto, Ont. M6C 3Y2. Tel.: 416/656-8661. Duchovní správce: Rev. Rowan Simmons, e-mail newdawnmoravian@bellnet.ca; www.newdawnmoravianchurch.org

Kat. bohoslužby mimo Toronto
Burlington: St. John Baptist
2016 Blairholme Ave., Burlington, ON. - Bohoslužby každou druhou neděli v měsíci v 15:00 hodin. Duch. správce: Jiří Macenauer. Tel.: 289/337-2911

Kingston: Kaple Newman House,
192 Frontenac Street. Nejbližší bohoslužby: Bude oznámeno.

Ottawa: Kostel sv. Leopolda Mandiče: (Lyndale a Hinchey): 170 Hinchey Avenue. Bude oznámeno.

Vineland: St. Helen's Church R.C. Parish,
4156 Maple Grove Rd.

Kat. bohoslužby mimo Ontario
Montreal: Kaple Loyola High School, 7272 Sherbrooke Street. Nejbližší bohoslužby: Bude oznámeno.

CZECH AND SLOVAK ASSOCIATION OF CANADA
ČESKÉ A SLOVENSKÉ SDRUŽENÍ V KANADĚ
3044 Bloor Street West, P.O. Box 564, Toronto, ON M8X 2Y8
Tel. 416-925-2241 ♦ Fax 416-925-1940 ♦ e-mail: ustredi@cssk.ca ♦ www.cssk.ca

Pobočka Toronto Branch

Srdečně vás zveme na
VALNOU HROMADU

která se bude konat tentokrát v sobotu 04. března 2017, v 16:00 hodin

POZOR, ZMĚNA V MÍSTĚ KONÁNÍ:
v klubovně (nahore) v kostele Sv. Václava, 496 Gladstone Avenue, Toronto
(nikoli jako v posledních letech)

ANNUAL GENERAL MEETING
Saturday, March 04, 2017, at 04:00 PM,
St. Wencaslaus Church, 496 Gladstone Avenue, Toronto, Ontario
PLEASE NOTE CHANGE IN VENUE
(not in the party room as in several previous years)

Česká televize Nová vize

vysílá v Ontariu vždy v sobotu v 10:00 hodin

opakování ve středu v 7:00 hodin

na stanici OMNI 1

(V Torontu kanál 47/kabel 4, 169 a 520)

E-mail: novavize.ca@gmail.com

Adresa: 7-Auburn Ave. # 1, Toronto ON, M6H 2L6

Informační a imigrační středisko ČSSK

Poštovní adresa je:

P. O. Box 564, 3044 Bloor St. W., Toronto, Ont. M8X 2Y8

Tel.: 416/925-2241

E-mailové adresy: Ústředí: ustredi@cssk.ca
Torontská odbočka ČSSK: Toronto@cssk.ca

Webová adresa ČSSK: www.cssk.ca

Torontská odbočka ČSSK
Telefon: (416) 762-6846

Masaryk Memorial Institute Inc.
450 Scarborough Golf Club Rd., Scarborough, Ont. M1G 1H1
Tel.: (416) 439-4354, Fax: (416) 439-6473

Knihovna na Masaryktownu
Středa: 16:00-21:00.
Tel.: 416-439-0792

Klub seniorů při Osadě svatého Václava
496 Gladstone Ave., Toronto
se schází (kromě měsíců července a srpna)
každou první a třetí středu v měsíci ve 13 hodin,
před tím jsou od 12 hodin bohoslužby.

Satellite 1-416

jsou nezávislé noviny reflektující různé názory, které se nemusejí vždy shodovat s názory redaktora těchto novin. Jsme přesvědčeni, že výměna myšlenek a názorů slouží vzájemnému pochopení a porozumění. Zásadně však neuvěřujeme články s rasistickým zaměřením, nepřátelské jiným národnostem nebo náboženstvím a podporující násilí.

Naším úkolem není říkat čtenáři, co si má myslet, ale předat mu informace, z kterých si může udělat svůj vlastní názor.

Přebírání původních článků a informací je možné, pokud se nezmění charakter článku a pokud nebude porušena rovnováha, která se diskusí sleduje.

Všechny články v našich novinách musí být podepsané a autor zodpovídá za správnost údajů v nich uvedených.

We acknowledge the financial support
of the Government of Canada through Canada Periodical Fund
of the Department of the Canadian Heritage.

Canada

Naše internetové stránky

Satellite 1-416

Výběr z článků

v našich novinách.

Aktuální vždy v den vyjití novin.

satellite1-416.com

zpravy.ca

zpravy.org

spravy.ca

Toto číslo v PDF

www.2.satellite1-416.com

www.2.zpravy.ca

www.2.spravy.ca

Kalendář

Co se připravuje
v krajské komunitě v Kanadě
kalendar.satellite1-416.com
kalendar.zpravy.ca
kalendar.spravy.ca

Nové divadlo

O jednotlivých představeních
Nového divadla v Torontu

divadlo.zpravy.ca

NHL

Zpravodajství z NHL
nhl.zpravy.ca

Jak vyjdeme

v roce 2017

2 - 9. 2. 2017

3 - 9. 3. 2017

4 - 6. 4. 2017

5 - 11. 5. 2017

6 - 9. 6. 2017

7 - 6. 7. 2017

8 - 24. 8. 2017

9 - 5. 10. 2017

10 - 2. 11. 2017

11 - 7. 12. 2017

Financial

Kursovňí lístek

100 Kč	5,21 CDN
1 CND \$	19,19 Kč
1 EURO	1,41 CDN \$
1 CND \$	0,71 EURO
1 US \$	1,31 CDN \$
1 CND \$	0,76 US \$

Universal Currency Converter - 6. 2. 2017

1 CND \$	19,26 Kč
1 EURO	27,00 Kč
1 US \$	25,05 Kč

ČSOB - 6. 2. 2017

Toto číslo jsme dali
do tiskárny

9. 2. 2017 v 23:00

Příští číslo vyjde:

9. 3. 2017

Uzávěrka: 2. 3. 2017

Kalendář

www.kalendar.zpravy.ca
www.vstupenky.ca

11. 2. (so) 19:00

Farní ples kostela sv. Václava
Hala kostela sv. Václava
496 Gladstone Ave., Toronto

3. 3. (pá) 19:30

4. 3. (so) 14:00 a 19:30
5. 3. (ne) 14:00
Hans Krása: Brundibár
The Canadian
Children's Opera Company
Harbourfront Centre
235 Queens Quay West

4. 3. (so) 16:00

Valná hromada torontské
odbočky ČSSK
Klubovna kostela sv. Václava
496 Gladstone Ave., Toronto

26. 3. (ne) 17:00

Radim Zenkl – flétna, kytara a
mandolína
Nokturna na Masaryktownu
Restaurace Praha
450 Scarborough Golf Club Rd.

28. 4. (pá) 20:00

28. 5. (so) 16:00 a 20:00
30. 4. (ne) 16:00
Antonín Procházka: Jednotka
intenzivní lásky
Nové divadlo
Maja Prentice Theatre
3650 Dixie Rd., Mississauga
416/463-3182

30. 4. (ne) 17:00

Slávka Vernerová – Pěchočová
Nokturna v městě
Kostel sv. Václava
496 Gladstone Ave., Toronto

28. 5. (ne) 17:00

Emil Viklický a Jiří Labus
Nokturna na Masaryktownu
Restaurace Praha
450 Scarborough Golf Club Rd.

3. 6. (so) 19:00

Pavol Hammel
Show, dinner & dance
Kostel sv. Cyrila a Metoda
5255 Thornwood Dr., Mississauga
905/812-5503

Hľadáme otca

Dobrý deň, chcela by som Vás poprosiť o pomoc pri hľadaní svojho otca. Mám 46 rokov a asi v 40 som sa dozvedela, že moj otec žije v Kanade. Nikdy som ho nevidela, ale chcela by som sa s ním nejakým spôsobom spojiť. Na ambasáde mi poskytli Vaše mailové adresy. Preto sa obraciam s prosbou o pomoc. Hľadáme pána Pavla Jánoška, narodeného 29.6.1946 na Slovensku. Do roku 1969 býval v obci Zubák. Keby niekto vedel niečo o ňom a poskytol informáciu bola by som veľmi vďačná.

Ďakujem za akúkoľvek odpoveď!

Jana Lognierová, rod. Sedláčková
Březůvky 136
746 45 Březůvky
tel.001-420-603-266-208

FARNOST SV. VÁCLAVA V TORONTU

Vás srdečně zve na

FARNÍ PLES

s hudební skupinou Dušana Drobného

V SOBOTU 11. ÚNORA 2017

v hale kostela sv. Václava
496 Gladstone Avenue

PROGRAM

18.00 hod. Mše svatá v kostele
19.00 hod. Večeře v hale,
hudba, tanec, pestrá tombola !

VSTUPNÉ

\$ 30.00 (včetně večeře)
\$ 15.00 studenti

VSTUPENKY

po nedělní bohoslužbě nebo
telefonicky 416-538-2468
(paní Dana Nohavicová)
Doporučená rezervace !

NOCTURNES IN THE CITY PRESENTS:

RADIM ZENKL

Mandolin Artistry

Monday MARCH 26

PRAGUE RESTAURANT

5:00 PM

TICKETS: \$25.00 at the door

416-463-3182

www.radimzenkl.com

JK PRODUCTIONS & LADO VAS POZYVAJI

PAVOL HAMMEL

SHOW, DINNER & DANCE

JUNE 3

U HALE KOSTELA SV. CYRILA A METODA
5255 Thornwood Dr. Mississauga

DOCKLANDS FROM 6 P.M. DINNER AT 7 P.M.

INFO & TICKETS:
Jan 905 812 5503

TICKETS ON LINE: www.vstupenky.ca

TABLE: (10) \$800

Czech & Slovak Institutions

České velvyslanectví

Czech Embassy

251 Cooper St.
Ottawa, ON K2P 0G2
Tel.: (613) 562-3875
Fax: (613) 562-3878
E-mail: ottawa@embassy.mzv.cz

Slovenské velvyslanectví

Slovak Embassy

50 Rideau Terrace
Ottawa, ON K1M 2A1
Tel.: (613) 749-4442; 749-4450
Obch. zast.: (613) 748-1773
Fax: (613) 748-0699

Český generální konzulát

Czech General Consulate

2 Bloor Street West, Suite 1500
Toronto, ON M4W 3E2
Telefon: 416-972-1476
Fax: 416-972-6991
E-mail: toronto@embassy.mzv.cz
Úřední hodiny:

pondělí, úterý, čtvrtek a pátek 09.00 - 12.00

Honorary consulate

of the Czech Republic

Calgary, AB

Honorary Consul: Jaroslav Jelínek
Suite 303 - 6707 Elbow Dr. SW.
Calgary, AB T2V 0E5
Tel.: (403) 269-4924, Fax: (403) 259-4533
E-mail: calgary@honorary.mzv.cz

Montreal, Quebec

Honorary Consul:

JUDr. Hynek Žikovsky
2020 University, Suite 1920.
Montreal, QC
Tel.: (514) 316-4383
E-mail: montreal@honorary.mzv.cz

Honorary consulates

of the Slovak Republic

Calgary, AB:

424 Varsity Estates Place NW
Calgary, AB T3B 3B9
Tel.: (587) 333-6831,
Fax: (206) 424-0205.
E-mail: richard@wolffi.com
Mr. Richard Wolffi, Honorary Consul
Jurisdiction: Alberta and Saskatchewan

Montreal, QC

22, Place de la Madeleine
Dollard des Ormeaux, QC H9B 1W3
Tel.: (514) 421-2972,
Mobil: (514) 585-2496
Fax: (514) 421-1583
slovex@sympatico.ca;
slovex@slovex.com
Dezider Michaletz, Honorary Consul

Toronto, ON:

649 Brooker Ridge
Newmarket, ON L3X 1V7
tel: 647/290-9304 fax: 905/898-0166
slovakconsulateto@gmail.com
Michael Martinec, Honorary Consul
Jurisdiction: Province of Ontario

Brundibár v Terezíně 1943 a v Torontu 2017

Bože, je to možné, že už je tomu skoro 75 let, kdy jsem viděl dětskou operu *Brundibár*, v terezínském ghettu po první. Tehdy mi bylo třináct let. Tato dětská opera složená Hansem Krásou (všechny role jsou zpívány dětmi od osmi do dvanácti let) v letech 1938-1939 a byla pak provedena víc než padesátkrát pro židovskou mládež a dospělé v Terezíně roku

1943. Dojala mne nejenom hudba, ale i děj. Opera byla složena v českém jazyce a jen pár dětí přežilo Terezín a Osvětim, kde byla téměř jistá smrt, která se nevyhnula ani skladateli Hansu Krásovi. Přitom je děj neuvěřitelně lidský: Anička a Pepíček mají nemocnou maminku. Přijde pan doktor a předepíše jí mléko. Ale, kde na něj vzít peníze. Ani mlékař ani potravinový obchod nic nedají zadarmo. V noci, když Anička a Pepíček spí venku, několik zvířátek - kočka, vrabec a pesek se domluví jak mohou pomoci a ráno poradí dětem, aby si zpěvem vyprosily nějaké peníze. Vše se odehrává v malé vesnici. Flašinetář Brundibár si myslí, že jen on má právo zpívat a hrát na flašinet, napadne Aničku a Pepíčka a ukradne jim, co si vydělali zpěvem. Mezitím však noční zvířátka spolu s ostatními dětmi dohromady napadnou Brundibára a vrátí jim to, co jim Brundibár ukradl a vyženou ho z vesnice. Potom zpívají: „My jsme to vyhráli, protože jsme se nedali, stáli jsme dohromady a porazili zlého Brundibára (diktátora)...“ Anička a Pepíček koupí mléčko a maminka se uzdraví. Tato dětská opera je nezapomenutelným zážitkem. *Brundibár* v angličtině se bude hrát v Torontu v Harbourfront Centre Theatre (235 Queens Quay West), od 3. do 5. března 2017.

John Freund

Programu podpory českého kulturního dědictví v zahraničí v r. 2017

Krajský vzdělávací program a výuka českého jazyka a literatury v zahraničí – tato část je v gesci MŠMT. Na jeho implementaci se kromě MŠMT podílí i Dům zahraniční spolupráce (DZS), příspěvková organizace MŠMT, a MZV.

1) Semestrální stipendijní studijní pobyty

Stipendia jsou určena pro studenty z řad krajanů s přednostním zaměřením na následující obory: čeština pro cizince, dále dle kapacity

jednotlivých fakult a úrovně češtiny uchazeče učitelství českého jazyka a literatury, historie, etnologie, dějiny umění a teologie. Jedná se obecně o obory související s podporou udržení a rozvoje znalosti českého jazyka a literatury. Podmínkou účasti v programu je dobrá znalost českého jazyka.

2) Čtyřtýdenní kurz českého jazyka pro krajany v Dobrušce

Termín kurzu: 21. 7. až 18. 8. 2017

Jedná se o čtyřtýdenní letní kurz určený českým krajanům starším 18 let, žijícím v zahraničí, kteří se chtějí naučit jazyk svých předků nebo se v něm zdokonalit. Mají možnost se seznámit s českou kulturou a poznat část České republiky. Výuka probíhá pod vedením zkušených pedagogů ve skupinách podle pokročilosti jazykových znalostí. Pro účastníky kurzu je připraven bohatý mimoškolní program (besedy, exkurze, přednášky, celodenní výlety). Výuka sestává z celkem 120 vyučovacích hodin ve skupinách rozdělených dle stupně jazykových znalostí. Na závěr obdrží účastníci osvědčení o absolvování kurzu.

3) Dvoutýdenní kurz metodiky výuky českého jazyka pro vyučující z řad krajských komunit

Termín kurzu: 28. 8. až 8. 9. 2017

Kurz je určen pro vyučující z řad krajanů. Účastníci jsou rozděleni do dvou skupin: učitele u tradičních krajských komunit (výuka dospělých) a pedagogové v českých školách bez hranic a školách podobného typu (výuka dětí). Účastníci absolvují dvoutýdenní intenzivní výuku metodiky s cílem zdokonalit a stabilizovat formy vyučování češtiny. Součástí kurzu je i návštěva odborných pracovišť, která mají vazbu na český jazyk a literaturu.

Komise zástupců MZV, MŠMT a DZS se schází krátce po 15. 3. 2017, proto na později dodané žádosti nebude brán zřetel.

Vyžaduje-li to vízový režim mezi ČR a konkrétním státem, je účastník kurzu povinen zajistit si příslušné české vízum.

MZV

Pomozte zachránit Petra Jaška z vězení

AMNESTY INTERNATIONAL

Jmenuji se Šárka a v Amnesty mám na starosti mimo jiné případ Petra Jaška. Novináře a misionáře obviněného z „vedení války proti státu“ v Súdánu.

Píšu Vám, protože si můžeme částečně oddychnout – Petr nedostal trest smrti. Takle dobrá zpráva bohužel není všechno. Petr byl uznán vinným ve všech bodech obžaloby a má zůstat v soudánském vězení na dalších 20 let.

Jak to vše začalo?

Z naší centrály v Londýně přišel e-mail o českém vězni svědomí zadržovaném v Chartúmu. Neváhala jsem a začala zjišťovat, jaké úřady Petřův proces monitorují a kontaktovala je. Na odpovědi jsem nemusela čekat dlouho – jak Švýcaři, tak velvyslanec za Evropskou unii byli případem šokováni.

Každé pondělí jsem jim pak s napětím psala e-maily a s ještě větším neklidem jsem očekávala odpověď. „Bude dnes vynesen rozsudek? Bude Petr propuštěn? Bude opravdu odsouzen k trestu smrti? Mají naše kontakty na místě pravdivé informace?“

Díky Vaším podpisům trest smrti Petrovi nehrozí. A za to Vám moc děkuji. Víím, že to může znít divně. Podepsat petici na internetu a věřit, že se něco stane. Věřit, že i ten můj podpis může změnit osud jednoho člověka a doslova mu zachránit život. Zkušenosti ale ukazují, že to prostě funguje. Díky Vám!

Pro Petra je tohle zatím jenom poločas. Z nejhoršího je venku, ale propuštěn ještě není. Uklidňuje mě ale, že na tom právě teď přímo i nepřímo pracují desítky lidí. České ministerstvo zahraničí, výzkumníci, právníci, kampaňáři i aktivisté z celého světa.

Petřův případ sleduji dál. Až budou dostupné nové informace, dám Vám vědět!

S pozdravem

Šárka Vlčková, Péče o dárce, Advocacy

Tento e-mail Vám byl zaslán jako podporovatel Amnesty International ČR. Jakékoliv připomínky či komentáře můžete zasílat na e-mail sarka.vlckova@amnesty.cz (Péče o dárce, Advocacy).

Dr. Petr Munk Chiropraktik

1552 Bloor St. W.
Toronto, Ont.
www.drpetermunk.com

Ordinační
hodiny:
Pondělí-pátek:
10-13 a
15-19.

Tel.: 416/533-0005

ČESKO-SEVEROAMERICKÁ OBCHODNÍ A KULTURNÍ KOMORA INC.

CZECH - NORTH AMERICAN
CHAMBER OF COMMERCE
AND CULTURE

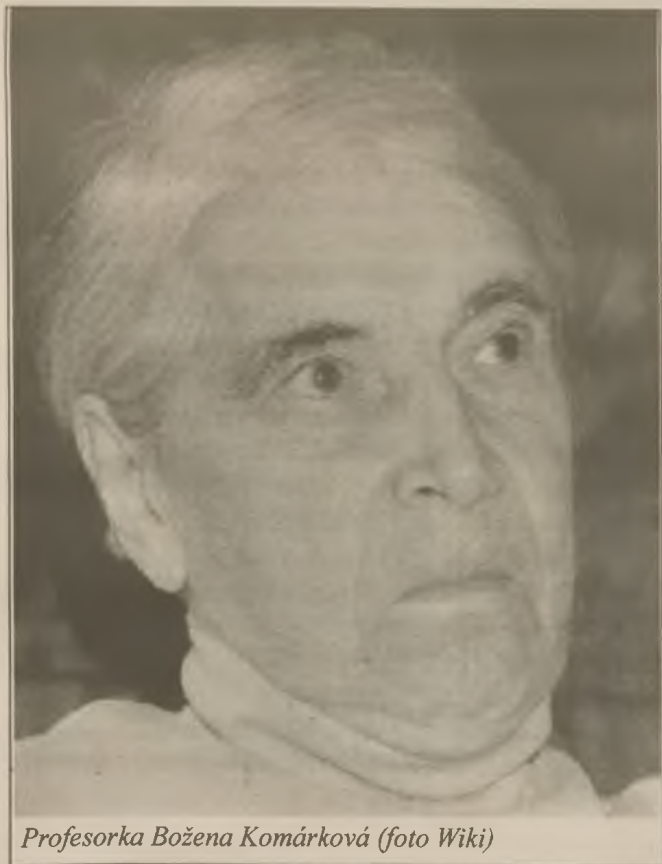
909 Bay St. # 1006
Toronto, ON M5S 3G2

Tel./Fax: (416) 929-3432

E-mail: czechevents.novotny@gmail.com
www.czechevents.net

Pokračování ze str. 1

také českým velvyslancem ve Spojených státech. Přitom jsme se snažili udělat harmonogram tak, aby se vešel do dvou hodin. Dáša perfektně zvládla rozhovor s filosofem Martinem Šimsou, který přednáší na Filosofické fakultě Jana Evangelisty Purkyně v Ústí nad Labem. Nakonec se sobotního večera zúčastnilo přes sedmdesát lidí a stejný počet byl i v pondělí na univerzitě, z toho se někteří zúčastnili obou akcí. Charta 77 zapadá do historie nenásilného odporu v Čechách, který sahá až k Petru Chelčickému (1390-1460) a k bratru Palečkovi (1400-1470). Je zajímavé, že signatář Charty 77 písničkář Vladimír Veit, kromě textů básníků Charty 77, které zazněly během večera, sáhl právě po postavě bratra Palečka v skladbě podle básně Jana Nerudy *Česká balada*. Jak Chelčický, tak Paleček byli inspirací pro ruského spisovatele Lva Nikolajeviče Tolstého. Tolstoj kladl důraz na nenásilí a odpuštění. Další velkou postavou navazující na Tolstého byl Mahatma Gándhi. Gándhi přenesl myšlenku nenásilného odporu do praktické politiky. Důležité bylo pro něho vytrvat ve vnitřní pravdě. Gándhiho tradice nenásilného odporu inspirovala Martina Luthera Kinga. Mikuláš Vymětal svou úvahu *Od Chelčického k Lutheru Kingovi* končí slovy: Na myšlenku nenásilného odporu, proměňujícího nepřítele, navazoval v Čechách v 20. století Přemysl Pitter, který aplikoval myšlenky Tolstého a Gándhiho, stejně jako později jiným způsobem v nich pokračovala Charta 77. Dědeček Martina Šimsy, který se zúčastnil torontských setkání, Jaroslav Šimsa, pracoval v osobním archivu Tomáše Garrigue Masaryka. V době druhé světové války byl zatčen, vězněn mezi jinými místy v Terezíně a Dachau, odkud se nevrátil. Otce Martina Šimsy Jana Šimsu měli posluchači měli posluchači možnost vidět dvakrát ve filmu *Milujte své nepřátele*. Jan Šimsa se ke konci války seznámil právě s Přemyslem Pitterem. Přemysl Pitter byl přesvědčeným pacifistou. Ke svému přesvědčení dospěl během první světové války. Za první republiky byl pro své názory vězněn, ale našel zastání u Alberta Einsteina. Ten poslal osobní dopis prezidentu Masarykovi. Pitter během války schovával židovské děti

Profesorka Božena Komárková (foto Wiki)

a řadu z nich zachránil. Po válce se jeho pomoc obrátila k německým dětem, za což byl tehdejšími *rádoby vlastenci* napadán v tisku. Po převratu se rozhodl pro emigraci. Staral se o naše krajany ve *Válka lagru* v Německu, kde byla také rodina doktora Jeřábka a pamatuje se na něho Radmila Locherová. Přemysl Pitter zemřel v roce 1976. Ve filmu jsme mohli slyšet i nádhernou češtinu jeho životní družky Švýcarky Olgy Fierzové.

Během večera jsme si rovněž připomněli jednu z nejstarších signatářek Charty 77 profesorku Boženu Komárkovou. Shodou okolností večer se konal v době jejich nedožitých 114 narozenin. Narodila se 28. ledna 1903 a zemřela před 20 lety 27. ledna 1997. I ona se zapojila za války do odboje. Byla učitelkou a vzorem mnoha pozdějších disidentů. Jedním z jejich žáků byl spisovatel Milan Kundera. K profesorce Komárkové měl velmi blízký vztah po návratu z kriminálu i aktivista Jiří Müller, který již v šedesátých letech publikoval v studentském časopisu *Buchar* a byl blízkým spolupracovníkem studentského vůdce Luboše Holečka, který

zahynul za nevyjasněných okolností 7. května 1976, když na nástupní ostrůvek tramvajové zastávky vjelo osobní auto. Charta 77 měla při vzniku, kromě Václava Havla, další dva mluvčí Jiřího Hájka a filosofa Jana Patočku. V pozadí byly i další osobnosti jako Ladislav Hejdánek a Jiří Němec. Martin Palouš ukázal, jak Jiří Němec dokázal v ekumenickém dialogu propojit katolíky a evangelíky. Martin Palouš zdůraznil, že ministr zahraničních věcí z roku 1968 Jiří Hájek byl jako mluvčí konsistentní a půl roku byl v roce 1977, když byl Václav Havel ve vězení a krátce po tom, jediným mluvčím Charty 77.

Jan Patočka zemřel po výsledku 13. března 1977. Okolo tisíce lidí bylo přítomno jeho pohřbu v Praze-Břevnově. Městská doprava byla odkloněna. Rušičky Svobodné Evropy byly nahrazeny plochodrážními motocykly na nedalekém stadionu. Nad hřbitovem stál nehybně vrtulník, takže nebylo slyšet

President Václav Havel v Torontu - 1990

Foto: M. Gabánková

ani vlastního slova. Přesto lidé přinesli množství květín, mezi kterými byla podobně, jako při pohřbu Karla Havlíčka Borovského položena trnová koruna. Tu měla položit na rakev 1. srpna 1856 Božena Němcová.

Jak jsem se dověděl od Dáši Beláčkové, kromě Havlovy hry *Pokoušení* z roku 1989 uvedlo Nové divadlo i Havlovu *Žebráckou operu* a podle archivu dvakrát hru Pavla Landovského *Hodinový hoteliér*. Pavel Landovský byl druhému provedení hry v osmdesátých letech osobně přítomen. Ve hře hráli Ferda Čulík a také Josef Čermák.

Spolu s Jiřím Hájkem se 21. září 1977 stali dalšími mluvčími Charty 77 Ladislav Hejdánek a Marta Kubišová. Ladislav Hejdánek v té době napsal řadu dopisů fiktivnímu mladému příteli. Jedním z adresátů dopisů byl i Martin Šimsa. Letos v lednu v četbě na pokračování odvysílala část z nich rozhlasová stanice Vltava.

Dalšími mluvčími Charty 77 byli Miloš Rejchrt, který měl

původně přijet a Jan Kozlík. Evangelický farář Miloš Rejchrt hrál ve filmu *Žert* a spolu s Janem Kozlíkem (minulé číslo *Satelitu* přetisklo rozhovor s ním) hrál také ve filmu *...a andělé jeho bojovali*. Z *Žertu* byl uveden příběh nešťastníka Aljoši. Z druhého filmu byla grafická ukázka jeho vyloučení z Komenského evangelické bohoslovecké fakulty.

Charta 77 nebyli pouze mluvčí, ale také spisovatelé, básníci, hudebníci. Jedním z nich byl nositel Nobelovy ceny za

Bohdan Zatovkaňuk na večeru k Chartě 77

literaturu Jaroslav Seifert. Dnes již téměř zapomenutým básníkem byl Jaromír Šavrdra, na kterého vzpomněl filmař a fotograf Vladimír Kabelík a do povědomí mladých lidí vstoupil hlavně Ivan Martin Jirous řečený Magor. Básně z Šavrdova *Druhého sešitu deníku* a Magorovy *Labutí písně* přednesl Martin Přibáň. Jaroslav Seifert zemřel 10. ledna 1986, Jaromír Šavrdra po dlouholetém vězení 2. května 1988, Martin Jirous 9. listopadu 2011.

Charta 77 měla odezvu nejen u nás doma, ale našla podporu i zde v Torontu. Jedním z velkých propagátorů Charty 77 byl profesor torontské univerzity H. Gordon Skilling, na kterého vzpomenu profesorka Veronika Ambros, když připomněla, že byl žákem R. H. Setona-Watsona přítele T. G. Masaryka. Skilling sám pobýval před válkou v Československu, kde se i oženil a v sedmdesátých letech napsal monumentální dílo *Czechoslovakia's Interrupted Revolution* a knihu *Charter 77 and Human Rights in Czechoslovakia*. V osmdesátých letech se věnoval hodně právě Chartě 77 a v Torontu na univerzitě je jedna z největších sbírek českých a slovenských samizdatů. Díky Václavu Táborskému dostal Václav Havel čestný

Pokračování na str. 6

Zcela zaplněná posluchárna Torontské univerzity

Pokračování ze str. 5

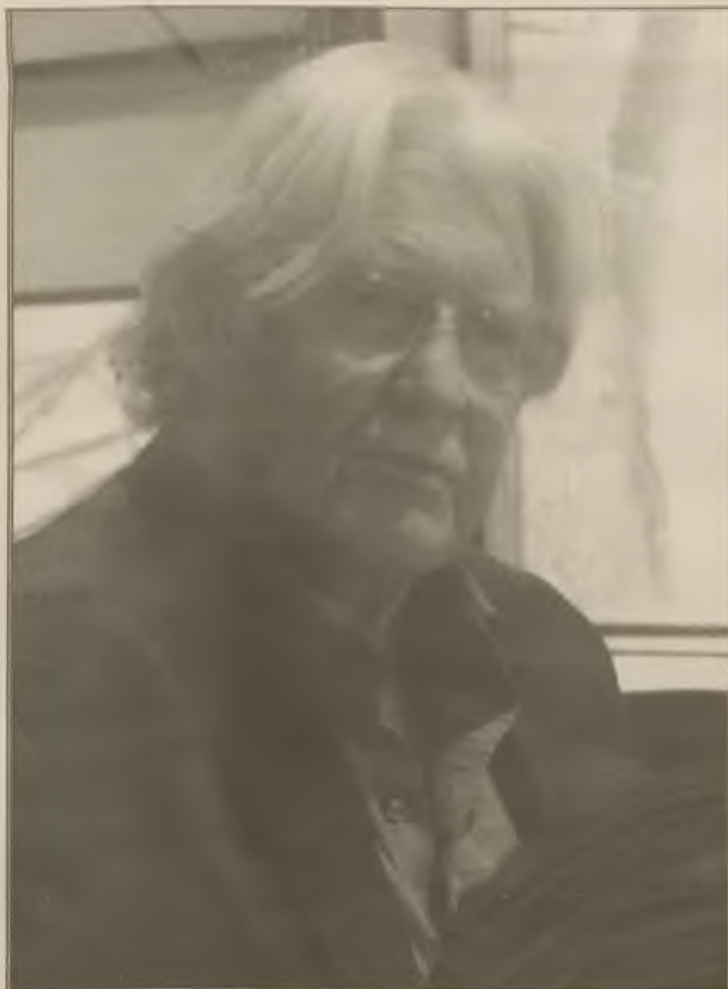
doktorát na Yorské univerzitě. Byl zde také v osmdesátých letech pořádán kongres PEN klubu, na kterém bylo vzpomenu vězněných spisovatelů, včetně Václava Havla. Kongresu se zúčastnil i signatář Charty 77 spisovatel Jiří Gruša. Havlova cesta do severní Ameriky v únoru roku 1990 začala v Kanadě a byla i poděkováním za podporu, které se mu odsud dostalo. Vyšla zde řada knih v nakladatelství 68 Publishers vedeného manželi Škvoreckými. Proto Lenka Nováková přečetla také jednu báseň z knihy Zdeny Salivarové-Škvorecké *Hněj země*.

Když jsme připravovali večer Charty 77, zeptal jsem se Bohdana Zátovkaňuka, jestli by nebylo možné zazpívat jednu moji báseň. Bohdan se zhrozil a pak text zhudebnil. Jenže mi sdělil, že nemá zpěváka. Smířil jsem se s touto skutečností. K mému překvapení obměněný text zazpíval sám.

V druhé části večera byla torontská premiéra pro české publikum filmu Vladimíra Kabelíka *Generation 70's*.

Ještě jednou bych chtěl poděkovat Dáše Beláčkové za to, že ochotně převzala úlohu Moderátora večera. Hercům Nového divadla Bohdanu Zátovkaňukovi, Lence Novákové a Martinu Příbáňovi. Za přípravu pohoštění Radmile Locherové, Barunce Sherrifové, Marii Gabánkové a Haně Mrázové. Dále Vladimíru Stelzlovi za obsluhu baru, farnosti kostela svatého Václava za poskytnutí přístřeší, Ladislavu Soudkovi, MMI a televizi Nová Vize za propagaci, Marii Gabánkové za podporu při celém projektu, za kresby k Chartě 77, obrazy Marty Kubišové a H. G. Skillinga. Martinu Šimsovi za to, že přijel za námi z dalekých Litoměřic a Martinu Paloušovi za to, že překonal zeď mezi Spojenými státy a Kanadou a omlouvám se mu, že na něho nezbylo více času, profesorce Veronice Ambros za příspěvek o profesoru Skillingovi, Vladimíru Kabelíkovi za vzpomínku na Jaromíra Šavrdu a Barunce Sherifové za to, že přečetla pozdrav českého velvyslance Pavla Hrnčíře.

Odpoledne 30. ledna 2017 na Torontské univerzitě zahájil Paul Wilson vzpomínkou na období, kdy byl v kontaktu s

Překladatel Paul Wilson

Plastiky, kteří hráli hudbu, kterou chtěli hrát. Nejprve popsal Havlovy hry jako tragédie, zatímco v Havlových esejích je optimismus. Klasickou ukázkou je Havlova esej *Moc bezmocných*. Tento optimismus se projevil v Havlově politice po roce 1989, kdy viděl, že v totalitárním systému nebylo vše černobílé a vzal na sebe riziko, kdy nevinil pouze jednu skupinu lidí. To ovšem nebylo po roce 1989 populární. Esej *Moc bezmocných* četl Paul Wilson opět v roce 2003 v době, kdy došlo k invazi do Iráku. Mnozí z iráckých disidentů vzhlíželi k Havlovi a k Chartě 77 jako ke svému modelu. Skutečnost však neleží v instituci, ale v jednotlivcích. Havel nebyl příznivcem nahrazení jedné politické struktury jinou, ale podle něj musí dojít k existenciální revoluci a irácká společnost zůstala zkorumpovaná tak, jako byla před tím. Wilson se k této esejí vrátil opět v roce 2011 v době egyptské revoluce a arabského jara a při resistenci vůči vojenské diktatuře Havlova teorie mnoho neplatí. Opět se k Havlovi

vrací v současnosti - posledních dvacet let bylo o tom, jak se vypořádat s komunistickou minulostí a vytvořit více-méně demokratický systém. Nyní se musíme však soustředit na

David Dušek

to, aby se tato demokracie neztratila.

David Dušek v úvodu zdůraznil, že zde není proto, že by podepsal Chartu 77, ale proto, že se dobře narodil. Jeho dědeček Zdeněk Urbánek byl jedním z prvních signatářů

Z deníku Václava Havla

Charty 77 a blízký přítel Václava Havla. Z jejich domu vyjelo 6. ledna 1977 auto s Václavem Havlem, Pavlem Landovským a Ludvíkem Vaculíkem k památnému předání Charty 77. Díky blízkému kontaktu jeho dědečka s Havlem objevil v pozůstalosti Zdeňka Urbánka *Havlovy deníky z roku 1977*. V denících popisuje své deprese z vězení a selhání, když začal objasňovat své postoje. Jakmile se však dostal z vězení uvědomil si svou chybu a udělal vše *proto, aby se dostal zpátky do vězení, což se mu podařilo*. V deníku jsou také různé osnovy pro krátké hry, které chtěl napsat. Některé

Martin Palouš

zrealizoval, jiné ne.

Martin Palouš pokládá za nejvýznamnější u Havla jeho *Dopis doktoru Husákovi* z 8. dubna 1975. Bylo to poprvé, kdy se někdo pokusil analyzovat normalizovanou společnost. Jedna část intelektuálů emigrovala, jiná skupina občanů se přizpůsobila a žije svůj vlastní život, třetí alternativou způsobu života byla Charta 77. Byl to nový začátek. Společným jmenovatelem byl morální základ. Ne všechna statistická data z té doby byla nepravdivá, ale v celkovém kontextu nevypovídala o ničem. V té době se jednalo o protiklad - hledání nepolitické politiky, byla to revolta proti tomu, co je dnes označováno jako *alternativní fakta*. Není to relativizování skutečnosti, ale hledání pravdy, hledání něčeho objektivního, pravdivého. Charta 77 vydala řadu dokumentů, které byly o historii, o vzdělávání, o menšinách... Totalitární systém předkládal pouze alternativní fakta a nedovoľoval

Martin Šimsa

diskutovat o skutečnosti. Kdo pochyboval, byl zrádce a nepřítel socialismu. Charta 77 byl mezinárodní dokument, protože navazoval na Helsinskou konferenci z roku 1975. Můžeme sledovat linii od roku 1977 do roku 1989. V roce 1985 se dostal k moci Gorbačov a otázkou je, kdo vlastně komunismus porazil, byl to Reagan a Gorbačov nebo Havel a Wałęsa. Podle Martina Palouše to byla kombinace obojího. Problém Václava Havla byl v tom, že se dostal do dramatu, ale nevěděl, jak se z tohoto politického dramatu dostat. Je to jeden z jeho velkých paradoxů. Proces normalizace nebyl pouze v Československu, ale v době globalizace je to celosvětový problém a odkaz Charty 77 je nerezignovat, neztrácet naději. Na začátku Charty 77 nikdo nečekal, že z toho vzejde něco tak pozitivního v politickém slova smyslu. Charta 77 byla ve své době alternativou života. Možná, že dnes žijeme ve stejné situaci.

Posledním panelistou byl Martin Šimsa, který vyzdvihl skutečnost, že Charta 77 sjednotila různé lidi z různého pozadí: spisovatele, bývalé komunisty, členy studentského hnutí, nekonformní marxisty, katolíky a protestanty, kteří se již před tím sdružovali v *Nové orientaci* a mnohdy navazovali na hnutí YMCA. Novým prvkem u některých evangeliků bylo odmítání represivních složek jako vojenská služba. Charta 77 navazovala na filosofy z první republiky Tomáše Garrigue Masaryka, Emanuela Rádlu a Boženu Komárkovou. Jiným aspektem bylo, že nabízela dialog s režimem a dialog mezi jednotlivými skupinami byl mnohem demokratičtější, než je dnes v politice. Novým prvkem bylo, že občané mají právo bránit své svobody a svoboda jednotlivců je nedělitelná. Jestliže je něčí svoboda omezena, pak je omezena svoboda všech. Jedinou obranou proti tomuto omezení svobody je solidarita. Bez solidarity by nebylo Charty 77.

V závěrečné diskusi připomněl Paul Wilson, že Češi jsou velice individualistický národ, ale stalo se v roce 1977, že se sjednotily skupiny, které by spolu normálně nehovořily. V tom byla velká zásluha Václava Havla, který byl v tomto ohledu sjednotitel. Jelikož STB byla zaměřená na Plastiky a Chartu 77, mohlo vzniknout mnoho nezávislých kulturních a politických aktivit. Charta 77 přinesla sjednocení fragmentovaných skupin, což dnes ve společnosti chybí. V závěrečné diskusi vystoupil i David Müller, syn významného disidenta Jiřího Müllera. Zdůraznil, že jeho otec toho mnoho nemluvil o své minulosti. Jednou z jeho nejdůležitějších činností bylo organizování podzemní univerzity, kterou však z bezpečnostních důvodů nikdy nenavštěvoval, organizování samizdatů, byl zkrátka spíše organizátor. Kladl důraz na principy hodnot Charty 77.

Aleš Březina - Foto: M. Gabánková

Česká pečicí pánev s příběhem

Povídání nebude o ničem jiném než o české *Remosce*. Jednak je to opravdu úžasný český vynález a navíc je opředen neuvěřitelně zajímavým příběhem, který si nechci nechat jen pro sebe. Remoska je vlastně jakási pečicí pánev vytvořená ze dvou základních částí, a sice mísy, do které se vloží příslušné suroviny pro pečení a z víka, které je opatřeno rukojetí a technicky dobře funkční elektrickou spirálou.

Za vznikem pánve je docela obyčejný výlet do Švédska, kde český konstruktér uviděl elektrický hrnec, jehož funkcí bylo vaření. Pan Oldřich Hamula se vrátil domů a společně s dalšími dvěma konstruktéry, Jindřichem Uherem a Antonínem Tyburcem v malé předválečné dílně ELHAMO, patřící panu Hamulovi - kdesi v Praze Vysočanech - vymysleli povýšení funkce z vaření na pečení.

Z počátku i jim pánev více vařila než pekla, ale počáteční nedokonalosti překonali. A na světě byla pečicí pánev. Tehdy nesla označení HUT, což vzniklo z počátečních písmen jmen konstruktérů. Teprve později dostalo perspektivní nádobí jiné označení a sice *Remoska*, a to v době kdy podnik *Elhamo* prošel znárodněním a stal se součástí podniku místního hospodářství *Remos*. Pečicí pánev se neodmyslitelně drala na náš trh. Prvně se vyráběla ve Zdicích, pak v Ondřejově a konečně v nově postaveném výrobním závodě v Kostelci nad Černými lesy, kde její výrobu zajišťovala pobočka *Karma* od roku 1957. V roce 1964 získal výrobek svou ochrannou známku. To už se pečicí pánev pevně jmenovala *Remoska* a znovu to byla zkratka, tentokrát z názvu podniku *Remos* - revize, elektro, montáže, opravy, servis, který se specializoval na elektrovýrobu a elektroslužby. *Remos* byl klasický podnik, který vznikl v padesátých letech v Československu a pohltit podniky místního hospodářství, ve kterých tehdy působili živnostníci a malí podnikatelé. V kostelecké době byla cena remosky 180 korun u menšího typu a 210 korun většího. Dnes se cena na trhu pohybuje kolem 3000 Kč. Nemít v šedesátých letech *Remosku* nebylo prakticky v Československu vůbec možné. *Remoska* trůnila prakticky ve všech domácnostech a těšila se neuvěřitelně přízni všech hospodyněk, které ji používaly. Všechny měly odzkoušené, že pokrmy v ní připravené jsou kvalitní a že je jejich příprava velice jednoduchá a ekonomicky výhodná. *Remoska* našla své pevné místo i na letních chatách a chalupách, kde zcela ze života vytlačila nejrůznější typy pečících trub a sporáků. V *Remosce* se dá péct, zapékat, dusit, smažit, ohřívat, rozmrazovat. Lze v ní připravovat maso, zeleninu, ryby i moučníky. Je to úžasný, malý velký zázrak v naší kuchyni. *Remoska* se postupně stala jedním z nejlepších dávků a dokonce i často darem svatebním.

Rýže s kuřecím masem

1 lžíce oleje

1 kuřecí prso nakrájené na proužky

3 nakrájené jarní cibulky

4 střední žampiony nakrájené na plátky

3 lžíce horké vody

250 gr. předvařené rýže

1 lžíce solených kešu ořechů

V Remosce předehřejeme olej, přidáme kuře, zamícháme a pečeme asi 10 minut, přidáme cibuli a houby a pečeme dalších 5-7 minut. Přidáme vodu a rýži, promícháme a vaříme 10 minut, dokud není rýže měkká. Na talíři posypeme kešu ořechy.

Samozřejmě, že to také *Remoska* neměla ve svém životě někdy zcela lehké. Po pádu komunismu došlo v nabídce s elektrospotřebiči k prudkému rozvoji a obchody se začaly předhánět v nabídce mikrovlnných trub a dalších podobných elektrospotřebičů. Podnik *Karma*, který dosud výrobu *Remosky* zajišťoval, přestal mít odbyt a tak výrobu zastavil. Stojí za zmínku, že v letech 1957 - 1991 se vyrobilo téměř 3 miliony kusů.

Rok 1994 pro *Remosku* znamenal zmrtných vstání. Tehdy se totiž našel jistý pan Jiří Blažek, vyučený elektrikář, který chtěl opravit starou *Remosku*, ale už se nedaly nikde koupit žádné náhradní díly. Následovalo něco úžasného. Jmenovaný pan zjistil, že se prodává ochranná známka zázračného výrobku. Koupil licenci a rozjel novou, z počátku velmi skromnou výrobu ve Frenštátě pod Radhoštěm se svým kamarádem Jaroslavem Uličníkem. Každý z elektro oboru nad tímhle rozhodnutím jen kroutil hlavou a nikdo nevěřil, že pánev nemá na trhu definitivně odzvoněno. Ale odzvonění se nekonalo. Výrobek postupně dostal nový design, především nerez materiály a dokonalé konstrukční plasty, novou barvu a dokonce získal i licenci od firmy *Du Pont* na teflonový

povrch. Tím vším se *Remoska* posunula ve třídě kvality. Skromně začala i expanze do zahraničí. A tady je opět příběh spojený s *Remoskou* a to nejenom nějaký obyčejný. V roce 1929 se v Praze v židovské rodině narodila holčička Milena Fleischmannová a před hitlerovskou brutalitou byla zachráněna Sirem Wintonem v jednom z jeho posledních vlakových transportů, které zachraňovaly ohrožené děti z Československa. 2. 8. 1939 odjíždí Milena spolu se svou nevlastní mladší sestrou do Anglie. Na rozdíl od ostatních dětí má to štěstí, že se emigrace zdaří i jejím rodičům. Veze si s sebou památník a knížku *Žabákova dobrodružství*. V Anglii navštěvuje Československou státní střední školu, po skončení války zůstává se svou rodinou nadále v Anglii, konkrétně v Prestonu. Prožívá zde svoje šťastné mladé roky a v roce 1954 se vdává za architekta George Grenfell-Bainese. Postupně nachází zálibu ve vaření. Celé to začíná docela nenápadně, překládá pravidelně na předváděcích akcích o vaření a začíná sama v Prestonu organizovat přehlídkové kurzy vaření a kuchařské show. Kromě vášně k vaření ji trvale doprovází vášeň k hudbě a to především k hudbě vážné. V oblasti Liverpoolské filharmonie se stala trvale angažovanou propagátorkou a organizátorkou. Do Prahy se poprvé vrátila v roce 1959 a zakoupila zde pro svou sestřenicí

jako dárek *Remosku*. Po návratu do Anglie zjistila, že tam se koupit nedá, prostě na anglických trzích vůbec nebyla zastoupená. Její touha po vlastní *Remosce* byla tak značná, že zatelefonovala do Frenštátu a *Remosku* od nich získala. Stejně tak získala i celou řadu informací, proč tento výrobek není v Anglii. Začala intenzivně Frenštátským pomáhat a podařilo se jí umístit *Remosku* do prodejního katalogu Lakeland. ... „Absolutely brilliant versatile one - pot cooker.“. Nabídka byla okamžitě vyprodána - ve Frenštátu už žádné další zboží nebylo. Pak začala vítězná cesta české *Remosky* pokračovat. Následovala cena prestižního časopisu *Good Housekeeping*, který hodnotí všechny nové výrobky na anglickém trhu. Také princ Charles převzal k jednomu ze svých narozenin dárek z Frenštátu - *Remosku*. Předávala mu ji paní Milena a nebylo moc času na vysvětlování, takže princ Charles řekl: „Díky za lampu“ neboť se domníval, že v krabici obdržel jakousi lampu. Asi za tři týdny přišel od něho dopis s vřelým poděkováním a větou „už stojí v kuchyni“.

Takže to je pro tentokrát vše, ale protože každé znamenité menu končí dezertem, bude tomu i u povídání o *Remosce*.

Švestkový krambl

6-8 švestek, cukr

Krambl

500 gr hladké mouky

225 gr másla

100 gr cukru s 2 lžičkami mleté skořice

Švestky odpeckujeme a vyložíme jimi celé dno. Pečeme, dokud švestky lehce nezměkknou - pocukujeme. Spojíme všechny ingredience na krambl /pracujeme prsty/ a vzniklou drobenkovou směsí posypeme švestky. Pečeme do zlatohněda asi 30 minut. Podáváme se zmrzlinou a jsme pyšní, že zázračná *Remoska* se narodila v Čechách.

Jana Fafejtová - Praha

Prameny: Kuchařka Lady Remoska, vlastní zkušenosti s *Remoskou*, internet, technické prospekty výrobku

Vánoční dárek

REMOSKA

Upravená pro zdejší poměry a normy
narozdíl od zboží zakoupeného v ČR.

OBLÍBENÁ ČESKÁ PŘENOSNÁ PEČICÍ MÍSA

Griluje, toustuje, dusí, smaží a báječně peče - jak masa, tak moučníky po svém úspěšném vstupu do Velké Británie nazývaná „největším tajemstvím České republiky“. Oceněna časopisem *GOOD HOUSEKEEPING* in 2002 - the most innovative product of the year

Remoska ORIGINAL (2 litry) a GRAND (4 litry)
k dostání jak v Kanadě tak v USA

Cena: 2L (Original) 154,90 kanadských dolarů, 115,90 amerických dolarů
4L (Grand) 164,90 kanadských dolarů, 123,90 amerických dolarů
Extra: Kanada - platné daně, poštovné a manipulační poplatek;
USA - přeprava UPS 23,90

Objednávky a informace

InterTrade Avenue Inc. - Pavel Zeman
Tel.: 905-430-0844 nebo
1-866-850-3462 (Kanada a USA zdarma)
E-mail: remoska@intertradeavenue.ca
Web: www.intertradeavenue.ca

**Remoska je věcný a originální dárek
pro každou příležitost**

Poznámka redakce: Remoska počátkem tohoto století v našich novinách inzerovala a prodávala se i v Kanadě.

Předseda Národní demokracie Bartoš byl obžalován za podněcování nenávisti

PRAHA Lidovky Státní zástupce obžaloval předsedu krajně pravicové Národní demokracie Adama B. Bartoše. Za popírání a schvalování genocidy, podněcování nenávisti a hanobení národa mu hrozí až tři roky vězení. Bartoš podle policie v knihách a projevech úmyslně podněcoval k nenávisti vůči Židům, obdobně si počínal i vůči imigrantům.

České televize to potvrdila Dana Šindelářová, mluvčí Obvodního soudu pro Prahu 1, který se bude obžalobou zabývat. Bartoš byl obviněn loni v dubnu. Na stránkách své strany tehdy uvedl, že mu policie zabavila dokumenty a provedla domovní prohlídku u něj doma i v sídle strany. „V rámci zmiňované realizace provedli kriminalisté domovní prohlídku a prohlídku jiných prostor, a to na základě příkazu vydaného příslušným soudem, při těch zajistili celou řadu

tiskovin, jiných písemností a datových nosičů,“ řekl tehdy mluvčí policie Tomáš Hulan.

Bartoš akci už dříve označil za politický proces, který má zastrašit Národní demokracii a její sympatizanty. „Na policii jsem slíbil, že nebudu páchat další činy. Nevyměkl jsem, já jsem totiž nikdy nic nespáchal,“ řekl loni v květnu na demonstraci Národní demokracie. Dodal, že svých slov ani činů nelituje a nikdy z nich nic neodvolá a tlaku neustoupí. Bartoš byl už loni v říjnu nepravomocně potrestán roční podmínkou za své loňské počínání u pomníčku Anežky Hruškové, zavražděné v roce 1899. U hrobu Bartoš s někdejšími místopředsedou strany Ladislavem Zemánkem zanechali ceduli, na kterou mimo jiné napsali: „Židovská otázka nebyla dosud uspokojivě vyřešena.“ U Zemánka soud od potrestání upustil.

Z vraždy Hruškové byl obviněn a poté za ni odsouzen Žid Leopold Hilsner. Případ vyvolal vlnu antisemitismu, známou jako hilsneriáda, proti níž bojoval i Tomáš Garrigue Masaryk.

ČTK-lidovky

Diana Krall opět v ČR

Kanadská jazzová zpěvačka a klavíristka opět navštíví Českou republiku, ale tentokrát poprvé zavítá do Brna. V rámci festivalu JazzFestBrno se Diana Krall představí v září v DRFG Areně. Od roku 1996 byla tato jazzová umělkyně třináctkrát nominovaná na

cenu Grammy a z toho pětkrát nominaci proměnila na vítězství. Na festivalu JazzFestBrno se Diana Krall představí v doprovodu jazzového kvarteta.

Kanadská mozaika - vydává Kanadské velvyslanectví v Praze

Francii opět pěšky

2. část

Poutníci tradičně jdou pěšky, ale potvrzení o dokončení poutnické cesty, tzv. *compostela*, mohou dostat i cyklisté, ale také jsem viděla jezdce na koních i když si myslím, že těch je minimálně. Dokonce i někteří šli s oslíkem. Toto není špatné řešení, osel nese baťohy, jaká to úleva pro záda chodce! Že mě to nenapadlo! V průvodci doporučují dokonce nechat doma hodinky, kameru a telefon. Ani jedno z toho jsem neudělala, vše má svůj důvod proč to nést sebou. Fotoaparát mám

Miramont – kostel, 11. století

malý, jen tak do kapsy, ale pokaždé, když se na počítači na fotky opět dívám, hned se mi vybaví celé moje putování se vši krásou i občasnými problémy a znovu všechno opět prožívám. Obličeje přátel z cesty jsou určitě navždy vkliněny do mého podvědomí, ale vidět je aspoň na obrazovce před sebou, přidá momentu větší cenu. O hodinkách a telefonu jsem sice přemýšlela, ale jak bych se ráno pak vzbudila? Zmeškat snídani je nepřipustné, to bych byla pak mrzutá až do příští vesnice! Takže

hodinky s sebou! Telefon nabyl na důležitosti ve Francii, je zde doporučeno si ohledně ubytování předem zavolat, může už být obsazeno anebo zavřeno. Dalším rozhodnutím je, zdali s někým anebo sólo. Myslím si, že toto je velmi osobní záležitost, u všeho je vždy rub a líc, jak to v životě bývá. Já jsem se vypravila sama a v mém putování jsem vždy našla svobodu pohybu, pohodu i důkladné pročištění mysli a duše. Podotýkám ale, že navečer jsem byla vždy ráda potkat živou duši ke konverzaci. Často jsem šla sama celé denní kilometry, někdy kus cesty s Francine a Monique s tím, že se navečer v ubytovně sejdeme. Většinou jsme všichni ráno vycházeli společně, ale pak jsme se rozdělili a zase třeba potkali...

V půli října zde začínalo již podzimní „vlezlé“ počasí, ranní teploty trochu nad nulou, ale přes den stále byla teplota na teploměru dvouciferná. Slunce ubývalo, mračka a vlhkost přibývalo. Měla jsem i pocit, že můj baťoh je o něco těžší, natáhl zřejmě do sebe venkovní vlhkost. Snažila jsem se vždy jít tak rychle, abych kolem třetí už měla střechu nad hlavou. Tuto noc jsem měla na spaní vyhlídnutou farmu přímo na značené cestě bez žádných odboček. Šla jsem opět mezi poli, vinicemi, ale také krásným lesem, kde nebylo vidět kousek nebe. Zastavila jsem se ve velmi starém historickém městečku *Eauze*, bylo právě poledne, sluníčko právě vysvitlo, byl čas k obědu. Lavičkami lemované náměstí *Place d'Armagnac* mi připomnělo, v jaké oblasti se stále pohybuji. V jeho středu stál překvapivě velký, k populaci pouze 4300 obyvatel, kostel Saint-Luperc, zasvěcený zdejšímu svatému. Benediktinské převorství má zde počátky v 10. století, se stavbou kostela se započalo nedlouho poté, ale dokončen byl až 1521. Ve vedlejší kapli je socha Sv. Rocha, coby poutníka. Na rozdíl od Španělska, kde podél *Camino* ve všech kaplích i kostelech jsou sochy Sv. Jakuba, na této cestě z *Le Puy* k Pyrenejím ve velké jejich většině najdeme sochu právě Sv. Rocha, poutníka z nedalekého *Montpellier*. Když dokončil svou poutnickou cestu do Říma, zbytek života se věnoval péči o nemocné. Proto sochy Sv. Jakuba zde byly v 16. a 17. století nahrazeny jeho sochami. Okolo náměstí nebyly jenom lavičky, ale také zachovalé staré měšťanské domy s krásným podloubím, na dlažebních kostkách stoly se židlemi, opodál lokální muzikanti zpřijemňovali polední siestu. Sedla jsem si na jednu z laviček. Ale, ach ti holubi, seděli na střeše kostela a vůbec jim nevadilo, že pod nimi dole někdo sedí! Změnila jsem lavičku dvakrát, než jsem si konečně vytáhla z baťohu bagetu se sýrem, sundala pohorky a větrala si nohy. Zamávala jsem na rozloučenou mým kanadským spolunocležníkům z minulého dne, už dál nešlapali. Ani se mi zvedat nechtělo, bylo zde příjemně, ale viděla jsem před sebou *Avenue des Pyrénées*, přeložila jsem si to jako cesta k Pyrenejím a tak šup, šup, už jsem byla na nohou! Dalších osm kilometrů lesem a najednou na mýtině se mi objevilo několik hospodářských stavení, moje místo k dnešnímu odpočinku. Chvilí jsem tam postávala, nikdo nevyšel, až najednou jsem slyšela kravky, jak mě vítají! Tak přeci jenom někdo mě tu rád vidí! Byl to signál zřejmě ale i pro paní domácí, vřelé přivítání následovalo. Byla jsem tu první, vybrala jsem si svoji postel, konečně si zula boty a dala si tradičně po denním pochodu jedno *malé*. Později jsem si ale uvědomila, že pivo byla velká chyba. Jak jsem se již zmínila, začínaly studené večery i noci, takže půlmetrové stěny zvelebeného původního kravína byly vlhké, topení nebylo, takže na to jedno *malé*, jsem si pak musela udělat hned dvakrát čaj pro zahřátí. Teplá sprcha také pomohla. Ještě že čaj, cukr i mléko nikdy nechybí. Přišla jsem kolem třetí, v pět jsem si myslela, že tu budu přespávat sama, jen kamarádky ve vedlejší budově mi připomenou, kde se nacházím. Za nedlouho dorazili dva mladí muži, Francouz a Švýcar, mluvili sice francouzsky, ale někdy kvůli mně přešli do angličtiny. Evropané si stále udržují tradici znalosti několika řečí, což je určitě k jejich prospěchu. Do večere zbývaly dvě hodiny, co s načatým podvečerem? Průvodce po

Ranní mlha

francouzském venkově už jsem znala skoro z paměti, poznámky v deníku byly také napsané, něco malého ke čtení by bylo fajn, anebo příště tak nespěchat a přijít do *chalupy* o něco později. Všichni tři jsme se těšili na večeri, zmínila jsem se paní domácí, že jsem vegetariánka, uvidím, co mi přinese. Tato oblast, mimo výroby armagnacu, je také ve znamení chovu drůbeže, hlavně kachen a hus. V deli obchodech jsou nejprodávanejší a nejžádanější husí/kachní paštiky čerstvé či v konzervách, a jak jsem si všimla, tak právě tyto konzervy se hodně kupují, jako typické místní chutné suvenýry. Husy i kachny se připravují v různých úpravách, francouzská kuchyně je tímto proslulá a velká nabídka jídel neschází na žádném jídelníčku. Tak jako v Čechách se používá vepřové sádlo, tak tady zase husí nebo kachní, takže kolikrát jsem musela i oči přivířit, když jsem viděla mastná kola na polévce, jaký tuk to asi je? Když jsem se chtěla najíst, nekladla jsem si otázky. Co se mi líbilo zde ve Francii, že každý region, kterým jsem procházela, měl i svoji kulinářskou specialitu. O pět set km více na sever, kde jsem začínala, jsem si pochutnávala pár večerů – vždy specialita paní domu – na zelené čočce v různých obměnách, která se zde pěstovala. Na pohled jiná, než na jakou jsme zvyklí z našich obchodů, menší, hodně lesklá a jasná zelená barva. Po dalších ušlapaných kilometrech to byla bramborová kaše se sýrem, (jméno jsem bohužel zapomněla), uměním bylo, směs správně zpracovat, až se dala vařečkou vytáhnout do vzduchu skoro až půl metru. Tohle jsem obdivovala, míchání je fyzicky náročné, proto asi konečný výtvor byl vždy chloubou pána domu. Velmi chutné a všichni strávníci jsme si dali nášup. Další kilometry a na stole k večeri se objevilo *ratatouille*, pokaždé v trochu jiné obměně, vždy tajný recept kuchaře/kuchařky. Toto jídlo jsem si velmi oblíbila a často si ho doma připravuji. Je to něco na způsob českého leča, jen se navíc přidá lilek a cuketa,

POLIMEX
BALÍČKY DO ČESKÉ REPUBLIKY
A NA SLOVENSKO

Volejte 1-866-POLIMEX *** 1-866-765-4639
nebo navštivte web WWW.POLIMEX.COM
zde naleznete podrobnosti, adresy kanceláří a míst,
kde je možné zanechat balíčky

**VYZVEDNEME BALÍČKY
V OBLASTI VELKÉHO TORONTA***

* V určitých případech jsou výjimky

TORONTO
141 RONCESVALLES AVE
(416) 537-0000

SCARBOROUGH
3482 LAWRENCE AVE.
(416) 439-7132

MISSISSAUGA EAST
3615 DIXIE RD. UNIT 11
(905) 238-6683

HAMILTON
705 BARTON ST. EAST
(905) 312-8200

MISSISSAUGA WEST
3145 DUNDAS ST. WEST, UNIT 6,
(905) 820-8800

BRAMPTON
190 BOVAIRD DR. WEST, UNIT 59,
(905) 451-0606

POLIMEX

vejce se nedávají, důležitý je přídavek olivového oleje a v konečné fázi snítka čerstvého rozmarýnu. Bageta k tomu, vynikající pochoutka! Opět o další kilometry více na jih a pohybují se v jihozápadní části Francie, kde zdejší tradiční specialitou je *cassoulet*, pečené bílé fazole s masem. Tato oblast je poměrně dost velká, takže existují ještě menší „podoblasti“ a každá z nich má svůj tradiční recept. Tak např. v oblasti města *Toulouse*, toto jídlo musí obsahovat vedle jiného masa i husí, včetně jater, no a aspoň pořádnou lžici husího sádla. Jinde zase stačí jen vepřové, hlavně šunka, a klobásy. Stručně řečeno, tento pokrm se dá připravit vždy a všude, potřebujete jen suché bílé fazole a jakékoliv maso, které máte při ruce, včetně skopového i zvěřiny. Chcete-li doopravdy velmi dobrý, tradiční a poctivý *cassoulet*, některé druhy masa se musí připravit zvlášť, nechat odležet den dva, takže nežli se hotová pochoutka octne na stole, může to trvat i tři dny. Důležitá je chuť, kromě soli a pepře se žádné jiné koření nepřidává, takže chuti se docílí vařením, potom i pečením fazolí s masem pod poklicí v troubě a důkladným proležením. Samozřejmě, že existují i „rychlovky“, ale to už prý není ono. Nejsem zkušená, abych rozlišila, co je to poctivé a co to narychlo připravené, všechno ráda ochutnám. Napoprvé, když jsem dostala fazole k večeři, tak byly s masem, takže ten večer jsem skončila jen s dvojí polévkou a s chlebem navíc. Příště jsem vždy řekla, že maso nejím, tak kuchařka udělala úpravu, že maso z fazolí vyndala a já jsem měla mít pocit, že vskutku jím vegetariánskou zdejší specialitu, haha! Ale i tentokrát jsem se neptala a pochutnávala si. Určitě tento fazolový pokrm pro svoji rodinu připravím, budou to ty poctivé s husou, kachnou i vepřovým, ale jen doufám, že mi potom po třech dnech svědomité přípravy neřeknou: „No mami, co tohle je?“

Ten večer jsem dostala k večeři fazole bez masa, polévku s velkými koly omastku, otázek nebylo. Na druhý den jsem měla ke spaní vyhlédnutou farmu s chovem koní. Byla trochu z cesty a vedla

Most přes řeku v Navarrenx

k ní asi kilometrová odbočka, nic jiného v okolí nebylo. Ale proč ne? Na farmě s koňmi v ohradě jsem ještě nespala! Měla jsem ten den ušlapáno 24 km, to stačilo, začínalo se stmívat a poprchávat. Oblečení do deště jsem sice vytahovat nemusela, ale obličej jsem měla mokrý. Sledovala jsem šípky jak se k farmě dostat, ale někde jsem musela špatně zatočit, protože jsem se sice dostala k ubytování, ale místo farmy s koňmi, to byl, mezi stromy schovaný, drahý hotel s překrásnou zahradou. Paní recepční mi přišla naproti, asi abych svým zjevem nevystrašila již usazené stolovníky a řekla mi že. bohužel, volno není. Že by? Šla jsem potom kolem návěsky s ceníkem za ubytování a tak jsem byla ráda, že „volno“ nebylo, protože cena za jednolůžkový pokoj byla 150 euro, příliš vysoká pro můj rozpočet. Když ale viděla na obličejí moje zklamání, herecká mimika mi někdy vyjde, tak se nabídla, že mě na koňskou farmu zaveze, zašla jsem si prý z cesty asi pět km. Sedět opět v autě bylo pro mne jako velký svátek, vychutnávala jsem si pohodlí a došlo mi, že není důležité, v jakém autě člověk sedí, ale hlavně, že to jede! Farma byla rozsáhlým seskupením hospodářských budov na rozlehlém pozemku, našla jsem mezi nimi obytný dům, bylo šero, stále poprchávalo, žádné auto u domu nestálo, nikde nikdo, ani žárovka nikde nesvítla, za to ale pořádný vlčák na mne odněkud vyběhl a ostře se vypálal, co zde dělám, dvě kočky ploužící se ve stínu podvečera a v zadních stájích řehťající koně byli příslibem, že živá duše se musí dříve či později objevit. Jak

Románský kostel d'Olhaiby cestou k cíli

Pokračování na str. 10

Fiddler's Dell Bar & Grill

Fully Licensed

Family owned & operated since 1954

European & Canadian Cuisine

Slovak and Szegedin Goulash with Dumplings,
Fried Cheese, Schnitzel, Jaeger Schnitzel,
Chicken Paprikash, Perogies.
and many more items on the menu.

Sun. Mon. Wed. Wings Night & Daily Specials

20 Domestic & Imported Beers on Tap.
Pilsner Urquell, Czechvar.

Watch all Sporting Events on 6 TVs.
Heated Patio with TV.

781 Annette Street @ Jane Street
Toronto ON M6S 2E4
Jozef Karol Tel. 416 767 8882

Modlitba pro Martu

Portrét Marty Kubišové
byl součástí vzpomínky na Chartu 77.
Píseň zazpívala 28. ledna 2017 Lenka Nováková.

MARIA GABÁNKOVÁ

TEL.: (416) 535-8063

www.paintinggalleries.net

e-mail: gabankova@paintinggalleries.net

Pokračování ze str. 9

je zde na vesnicích zvykem, dům byl otevřen, zabydlen, vkusně zrehabilitován a zařazen, nemůže to dlouho trvat a jeho obyvatelé se určitě objeví. Čekala jsem ve tmě pod střešou asi půl hodiny, ale za to jsem byla odměněna pokojem jen sama pro sebe a hlavně, bylo zde teplo! Brzy jsem poznala celou rodinku, pan a paní s dcerou a synem, příjemní, povídají, jen paní – Nicole – znala anglicky. Zanedlouho přibyl ještě jeden manžel ze Spojených států, takže ke stolu nás bylo sedm. Měla jsem sice veškeré pohodlí i dlouhou horkou sprchu, ale zcela určitě to byla nejdelší večer i den mého putování! Do jídelny jsem přišla na půl osmou, ale povídání, povídání, aperitiv, povídání, minuty ubíhaly, žaludek kružil hladem a jídlo nikde! Až v půl deváté jsme začali jíst. Bylo několik chodů, mj. velmi dobře připravena ryba z jejich rybníka a opět se povídalo, popíjelo, povídalo a ještě popíjelo, moučník už jsem nejedla, vidina postele zvítězila. Byl to dlouhý den, i když příjemný, ale stejně jsem se rozhodla, že žádné další odbočky k farmám již nebudou, brát jedině to, co je cestou! Druhý den ráno stále ještě pršelo, ale Nicole se nabídla, že mě těch pět kilometrů k hlavní silnici odveze. Byla jsem ráda. Doporučila mi, kudy mám dál jít, ušetřila jsem si tak tři kilometry. Poděkovala jsem a vyrazila.

Cílem jednoho z dalších dnů bylo starověké městečko *Aire-sur-l'Adour*, populace 6200 obyvatel, rozdělené na horní a dolní město. Graciézní stará část města na řece *Adour* bylo to dolní, moderní pak nahore na kopci, kde jsem v klášteře měla spát. Zalíbilo se mi zde *dole* natolik, že jsem do dalšího kopce už nešla a našla si zde ubytování. Bylo tu hodně návštěvníků, město patří do turistického okruhu jižní Francie. Opodál na lavičce posedával stařeček s fajfkou v puse, tipla jsem ho na místního, přisedla jsem si k němu, a i když jsem s angličtinou moc neuspěla, tak jsme si ale stejně padli do noty a ukázal mi, kam se mám pustit za noclehem. Bylo vidět, že má rád své město, protože jsem vyrozuměla, že tam nahoru nemám chodit, že mám zůstat dole, tady že je to hezké, mluvil o katedrále i o parku kolem řeky. Měl pravdu, nedivím se, že tu o návštěvníky nemají nouzi. Našla jsem si hezký pokojík v malém hotýlku a pak jsem se vydala na toulky městem. Na žízení jedno *malé*, pohlednice, nákup zásob do baťohy, deník, kapučino, případně ATM. Krásné butiky jsou i pro mne velká lákadla, kolikrát bych si tak ráda něco hezkého koupila, ale od koupě mě vždy odradí pomyslení, že bych pak musela nosit o to větší váhu na zádech, tak se teď aspoň spokojím jen s podívanou do výloh. Na *konečné* si ale vždycky trochu nakupování dopřejí! Katedrála Saint-Jean Baptiste z 12. století je překrásná, několikrát přestavěna do své dnešní podoby. Uvnitř v určité dny a hodiny funguje přivítací koutek pro poutníky, občerstvení, pár se nás tu sešlo a tak rady, porady, výměna zkušeností, zapsání do knihy, případně upomínkový předmět na místo a razítko do pasu. Večereťela jsem v hotelu, kde jsem byla ubytována, ale takový smysly cloumající talíř naplněn bezmasými pochutinami jsem ještě nikdy před sebou neměla a jsem si plně jista, že už ani nikdy více mít nebudu. Šéfkuchař jsem osobně pak vyjádřila svůj obdiv nad tak působivě divotvorným a chutným výtvorem! Druhý den ráno jsem se cestou potkala s Monique a Francine, spaly na kopci v klášteře a mám silný pocit, že mi trochu záviděly, když jsem jim říkala, jak zajímavé odpoledne jsem *dole* prožila. Je dobré si udržet pružnou schopnost rozhodování, otevřenou mysl a nebát se případně i pozměnit plán, nechat *jistotu* za sebou a vrhnout se do neznáma.

Nad'a Humlová - říjen 2016
Dokončení příběhu

Obituary: Lubomír Doležel

On Saturday, January 28, 2017, Professor Andrew Lass from Mont Holyoke sent this sad note: "Professor Lubomír Doležel (1922-2017) succumbed to several heart attacks and passed away in Verona, Italy. He was in his 95th year, having finished another book and several articles this past year."

This is sad news indeed as Lubomír was a dear friend, a respected colleague and a mentor for many at the University of Toronto and elsewhere; he was a role model for scholars interested in narratology, the theory of fictional worlds, postmodern, and counterfactual narratives of the past. The International Society for the Study of Narrative (ISSN) acknowledged the significance of his many contributions to the study of narratology by giving him its 2016 Booth Wayne Lifetime Achievement Award for narratology. He received the prize last July at the 2016 Narrative Conference, in Amsterdam, the Netherlands.

Although a linguist by training, in his first book *O stylu moderní české prózy* (About the Style of Modern Czech Prose; 1960) published in Prague, he explored the questions of stylistics. It was the first book that revived the legacy of the Prague Linguistic Circle, a group founded in 1926 and modeled on the Moscow Linguistic Circle founded about a decade earlier. Also known as the Prague School, the group anticipated contemporary interdisciplinary and transnational tendencies because of the multinational, multidisciplinary, intercultural focus of linguists (B. Havránek, V. Mathesius, R. Jakobson), ethnographers (P. Bogatyrev), literary scholars (Jan Mukařovský), and practitioners like O. Fischer and many others. Together they produced a remarkable body of work, which explored questions of general aesthetics and linguistics as well as specific problems of folklore, literary theory, drama and theater. (The latter was researched mostly by the second generation, including F. Vodička, J. Veltruský, K. Brušák.)

By the 1950s, however, in Czechoslovakia structuralism was considered a methodological aberration while narrow ideologically driven scholarship was the norm. It will come as no surprise then that Lubomír entered a scholarly and ideological minefield. Everyone acquainted with the peculiar conditions of the early 1960s in Czechoslovakia will appreciate the chance those involved had to perform in order to award him his academic degree and allow his work to be published.

Lubomír became a part of what became the third generation of the Prague structuralists that celebrated assorted aspects of the Prague School in a collection *Knížka o jazyce a stylu soudobé české literatury* (The Book about the Language and Style of Contemporary Czech literature; 1962). In another volume in which the word *Structure* appeared in the title as *Structure and Meaning [Sense] of the Literary Work* (*Struktura a smysl literárního díla*; 1966), Lubomír presented his study of structural analysis of the literary work.

He switched continents following an invitation to teach at the University of Michigan in Ann Arbor in 1965 and stayed there until 1968. He co-edited (with Richard W. Bailey) a collection of studies *Statistics and Style* (American Elsevier, 1969). Following the abrupt end of the so-called Prague Spring, Lubomír joined the Slavic Department at the University of Toronto in 1969 and became a member of the Center for Comparative literature when cross-appointed in 1982.

Since his bibliography is too extensive to mention all his publications – most of them are listed in the František A. Podhajský and Bohumil Fořt's "Bibliography of Lubomír Doležel: 1954–2016" (*Narrative* January 2016 24(3): 231–250) – I will comment on a few. The title of his *Narrative Modes in Czech Literature* (Toronto: University of Toronto Press, 1973; revised edition in Czech 1993) is misleading

as it laid the ground for his narrative theories. Compared with its Czech version, it was broadened by changing the language and also by including John Amos Comenius and Milan Kundera as the subjects of an astute and well-received analysis.

While he taught Russian writers at the Slavic Department, his studies of Kafka revealed a broadening of his research interests in the direction of comparative literature that was intensified after his appointment as a core faculty member at the Centre of Comparative literature founded by Northrop Frye. As Lubomír writes in his memoirs (*Život s literaturou: Vzpomínky a rozhovory* [Life with literature: Memories and Interviews], Prague: Academia, 2013, 157) the Centre under the directorship of Peter Nesselroth became a big family in many ways. In 2010 he expressed his appreciation of the Centre in a letter to University of Toronto president Naylor urging him to keep it in its original form: "What I found exciting about teaching at the Centre was the energy, devotion, curiosity and creativity of both its faculty and its students."

Lubomír also helped to institute a new forum when the Toronto Semiotic Circle was established in 1973 as an interdisciplinary group open to interested scholars and students from all over the world. Another meeting point of this collaboration was the summer school of Semiotics organized for a couple of years by the Circle which was especially beneficial with regard to an exchange about narratology, the semiotics of drama, anthropology and other disciplines.

During his first decade in Toronto, Lubomír used many occasions to inform his new audience about the contributions of the Prague Linguistic Circle. The most inspiring result of this endeavor is his book *Occidental Poetics: Tradition and Progress*. (Lincoln: Univ. of Nebraska Press, 1990), in which in a remarkable tour de force he traced the tradition of poetics from Aristotle to Frege, while the second part devoted to Structural Poetics culminated in the Prague School. The Czech edition (2000) pays respect to Mukařovský by alluding to the title of his monumental work *Kapitoly z české poetiky* (Chapter from Czech Poetics; 1948). Lubomír kept the designation "Kapitoly" (Chapters) but his title – *Kapitoly z dějin strukturální poetiky* (Chapters from the history of structural poetics, 2000) – indicates the shift in the focus of the book. Obviously, there was no need to inform his countrymen, who already knew this, that the poetics developed on the Bohemian territory had firm roots in the aesthetics of the Western world.

His *Heterocosmica: Fiction and Possible Worlds*. (Baltimore: The Johns Hopkins Univ. Press, 1998) illuminated various aspects of fictional existence as it introduced new and redefined existing terminology. His next book *Possible Worlds of Fiction and History: The Postmodern Stage*. (Baltimore: Johns Hopkins Univ. Press, 2010) uses linguistics to analyse Derrida and his approach to history. Although Mukařovský is mentioned in a footnote linking him with Peter Nesselroth, the book carries the tradition of the Prague Linguistic Circle further. Vodička's focus on reception theory and literary history coupled with the Circle's interest and co-operation with contemporary artists inform this book as well as *Heterocosmica II*, produced in Prague in Czech and dealing with Czech postmodern writings. *Heterocosmica III* is presently being published. Hence he had returned to his Czech roots and initiated the formation of another group, this time the narratological circle in Brno. He enjoyed the company of his young colleagues who profited from his support of their scholarly endeavors. Unfortunately, there will not be a new project.

Although Lubomír's points of view are applicable to different genres (including drama) and have become the stable inventory of literary scholars everywhere, his erudition, intellectual curiosity and academic standards will remain a model for student and scholars. His papers and books are read all over the globe, often translated into several languages and always providing a source of inspiration for new ideas. Alas we will no longer have the pleasure of the countless heated and fruitful scholarly disputes he so much loved.

©Veronika Ambros

Associate Professor, PhD

Department of Slavic Languages and Literatures/Centre for

Za Mirko Janečkem

V lednu zemřel ve své rodné zemi Mirko Janeček. Ve svém mládí (do Kanady přišel jako jeden z prvních nových uprchlíků) byl mimořádně aktivní. Vytvořil organizaci nových, na jejíž schůzky zval přední exilové politiky, na příklad Václava Majera. Užitečné bylo i jeho zaměstnání na kanadském imigračním úřadě.

Janeček byl také – spolu s farářem Jaroslavem Jandou a Jerry Skálou – organizátorem Československých skautů (k organizátorům později přibyl i Petr Poláček). V padesátých letech tato organizace používala Masaryktown, jehož budova byla v roce 1949 opravena a nově přidáno koupaliště. Mezi nové skauty patřili Pejskar, tři bratři Honigové, Janda a Vlasák, bratři Greifové (a také Hana Martinková, později členka ředitelské rady Masarykova ústavu. Členové Československých skautů vykonávali pro Masaryktown různé aktivity.

Někdy v roce 1953 Mirko Janeček převzal *Kanadské Listy* (torontský měsíčník, který rok před ním založil I. J. Šaroun. Noviny měly za úkol sloužit členům Československých branných sil a jejich rodinám v druhé světové válce. Mezi prvními přispěvateli byli Jan Dočkálek, Jan Waldauf, Jiří Corn, J. Štembera a Josef Čermák. Tento časopis byl pokračováním časopisu *Hlas nových*, založeném Mirko Janečkem.

Josef Čermák

Chtěli byste sledovat a
ovládat televizní vysílání
z pohodlí vaší pohovky?

Kábllovka

online TV

The future of IPTV

za jednu cenu 528 Kč měsíčně máte dvě služby: Kábllovka.com i OnlineTV.com

Česká a Slovenská televize – jednoduše a bez počítače v 1-970-303-2444

Arsenal hledá náhradu za Čecha.

Jaké má s brankářskou legendou plány?

Petr Čech a brankářská jednička Arsenalu? Od příští sezóny by to nemuselo platit. Anglická média teď přišla s novinkou. Kanonýři chtějí angažovat nového gólmana a jejich favoritem je Joe Hart, který momentálně chytá v Turíně. Patří ale Manchesteru City, který si hráče cení na patnáct milionů liber. Čtyřiatřicetiletý Čech by mu kryl záda, pokud by se ovšem smířil s pozicí brankáře číslo dvě.

Tak to je rána. Petr Čech nejspíš od léta přijde v Arsenalu o pozici brankáře číslo jedna. Přitom právě kvůli tomu, aby dál zářil mezi tyčemi, odcházet v roce 2015 za deset milionů

liber (zhruba 315 milionů korun) z Chelsea k londýnskému konkurentovi. Tým trenéra Arséna Wengera ale podle anglických médií hledá posilu do branky.

Šanci má Joe Hart, gólman Manchesteru City, jenž momentálně hostuje v italské první lize, kde chytá za Turín. Je o pět let mladší než český gólman a o nabídku Arsenalu by jistě uvažoval. Nechal se slyšet, že by rád zase chytal na Ostrovech. Smlouvu má v Citizens do června 2019, klub s ním ale nepočítá. Zájem o Harta má ale údajně také Liverpool. Arsenal v této sezóně inkasoval 28 gólů,

některé z nich podle mnohých přitom padají i na vrub českého gólmana. A pohled na skóre dává tušit, že s počtem inkasovaných branek nepanuje v klubu spokojenost. Třeba patnáctý celek Premier League - Middlesbrough - dostal o gól méně. A ještě hůř dopadá porovnání s vedoucí Chelsea. Ta dostala jen sedmnáct branek.

Později kouč Arséne Wenger označil zprávy médií o příchodu Harta za spekulace. „Mám tři brankáře světové třídy a jsem za to velmi rád,“ poznamenal. Jedničkou je pro něj i nadále Petr Čech.

Sport.cz

863 Bloor St. W.
Toronto, Ont.
(416) 533-0080

281 Danforth Ave.
Toronto, Ont
(416) 466-0330

EXPERIENCE EDENVALE AERODROME

A beautiful place to fly and dine

- Bistro 26 Restaurant
- Hangar Rentals
- Czech Manufactured Ultralight Aircraft for sale
- Self Serve Fuel Station
- Runway Lights
- Automatic Weather Observation Station (AWOS)

EDENVALE
Aerodrome

5195 Hwy 26 East | Stayner, ON | L0M 1S0 | Tel: (705) 428.3112
www.edenflight.com | www.bistro26.ca | info@edenflight.com

For reservations please call (705) 428.4703 or email us at
info@bistro26.ca

Roman Polák se cítí konečně v pohodě

Toronto-Dallas 3:1 (1:0, 1:0, 1:1)

Ačkoliv v Torontu padal minulé úterý mrznoucí déšť, v Air Canada bylo poněkud horko. Před týdnem Toronto prohrálo v Dallasu 3:6 a tak bylo otázkou, jak se s tímto handicapem tentokrát vypořádá. Po opatrném začátku se však Gardinerovi podařilo přízemní střelou od modré čáry dostat Leafs v 10. minutě do vedení. Zdálo se, že pro domácí přišla pohroma v závěru prvního dějství, kdy Kadri dostal čtyřminutový trest za dvojité faul, ale Dallas zůstal při této přesilovce plonkový. V 38. minutě však Gardiner zopakoval svůj husarský kousek z první třetiny a opět od modré překonal Anti Niemiho v brance Dallasu a po čtyřiceti minutách to bylo 2:0 pro domácí. Později byla však branka připsána Matthewsovi. Byl to jeho 25. gól v této sezóně. V závěrečné dvacetiminutovce padaly branky jen při přesilovkách. Nejprve Seguin snížil v 44. minutě na 1:2. Při torontské přesilovce byl za zdržování při vhažování vyloučen Radek Faksa a Toronto při přesilovce pět na tři zvýšilo Zajcem na 3:1. Roman Polák v domácím týmu strávil na ledě 17:21 minut a není divu, že byl po zápase spokojen.

RP: Přestože jsme v pondělí odehráli v New Yorku vyčerpávající utkání, které skončilo v prodloužení, myslím si, že jsme dnes hráli dobře. Bruslili jsme a vyhrávali jsme osobní

ABE: Na nový rok jste hráli na fotbalovém stadionu BMO Field pod širým nebem. Jak to vnímáte po měsíci?

RP: Tam byly asi nejdůležitější ty dva body. Jinak je kolem toho dost humbuk. Asi měsíc předem nás už sledovaly kamery. Člověk si musí zvyknout, že se vše točí kolem toho jednoho zápasu. Pro mne to byl první zápas a moc se mi to líbilo.

ABE: Měli jste možnost trénovat před tím na fotbalovém stadionu?

RP: Jednou jsme trénovali, byli jsme tam bruslit s rodinou. Rozsvíčka byla trochu těžší, protože svítilo sluníčko. Chvilku se muselo počkat, ale pak již to bylo dobré.

ABE: Co vás rozrušovalo nejvíce?

RP: Všechno kolem toho. Je to nezvyklé. Člověk se na to nedokáže připravit jako na normální zápas. Na všechno se čeká a všechno bylo pozadu.

ABE: Proč mají hráči, když hrají venku pod očima černou barvu?

RP: Je to kvůli sluníčku, které se odráží od ledu. Když se člověk potí, pak se to odráží do očí. Ta černá barva tomu zamezuje.

ABE: Od Nového roku se vám daří, i když jste všechno nevyhráli, například před týdnem jste prohráli v Dallasu 3:6...

RP: Tam jsme měli špatný začátek. Dostali jsme branku v první třetině. Měli jsme plán jako dnes, ale bohužel jsme nesplnili ty úkoly, které jsme měli. Dallas se dostával do přečíslení a využil všech příležitostí. Prohráli jsme to již v první třetině.

ABE: V obraně hraje také Martin Marinčin, kamarádíte spolu nějak více?

RP: Pokud máte v mužstvu někoho s kým si rozumíte, tak máte k sobě blíže. Chodíme spolu na večeri a bavíme se víc.

ABE: V mužstvu Dallasu hráli Jiří Hudler a Radek Faksa. Všiml jsem si, že na konci druhé třetiny jste s Radkem hovořili...

RP: Občas se trochu pošuchujeme. Dnes jsme se pozdravili také při buli s Jirkou Hudlerem.

ABE: Radek Faksa je také ze severní Moravy, znáte se trochu lépe?

RP: Známe se dobře. V létě jsme spolu poprvé trénovali.

Popřál jsem tedy Romanu Polákovi, aby tato sezóna pokračovala tak jako v lednu a začátkem února.

Aleš Březina – Toronto

Frölunda - Sparta 4:3 PP

Sparta padla v prodloužení. Finálové drama

Ligy mistrů ovládla Frölunda

Až poslední krok nevyšel, nesmazatelný zápis do historie si připsal soupeř. Hokejisté Sparty prohráli ve finále Ligy mistrů s Frölundou 3:4 po prodloužení. Švédský tým před svými fanoušky obhájil loňské vítězství a opět se stal králem Champions Hockey League. Sparťané dvakrát vedli, ale ani český tým nepřepsal dějiny této soutěže. V historii těchto evropských bitev je vždy tím nejšťastnějším švédský zástupce.

Travelling Outside of Ontario? Have You Purchased Travel Insurance?

Call us for the Best Rates

UNIQUE

Enterprise Travel

1221 Yonge Street, Toronto

Tel: 416 504 3800

Toll Free: 1800 825 7577

Monday - Friday: 9:00 AM - 5:00 PM

email:

blanka@premieregroup.com

dianab@premieregroup.com

CRUISE LINES INTERNATIONAL ASSOCIATION, INC.

1810380

ROYAL LEPAGE

Signature Realty

Rosti Brankovsky

Broker

Jedinečné služby

Jak prodat dům nebo kondo?

Rosti Brankovský, který má hodně zkušeností s prodejem, to může udělat za vás.

Jak koupit dům nebo kondo?

Když vidíte inzerát nebo nápis *Dům na prodej*, Rosti Brankovský vám ho může ukázat.

Jsem tu pro vás!

Royal Le Page, Signature Realty

Independently owned and operated brokerage

416/443-0300 - direct 416/443-9575

www.brankovsky.com * e-mail: rostib@rogers.com

